

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 9ης Ιουλίου 2015 (αίτηση του Judecătoria Câmpulung — Ρουμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — Maria Bucura κατά SC Bancpost SA

(Υπόθεση C-348/14) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Προστασία των καταναλωτών — Οδηγία 87/102/ΕΟΚ — Άρθρο 1, παράγραφος 2, στοιχείο α' — Καταναλωτική πίστη — Έννοια του καταναλωτή — Οδηγία 93/13/ΕΟΚ — Άρθρα 2, στοιχείο β', 3 έως 5 και 6, παράγραφος 1 — Καταχρηστικές ρήτρες — Αυτεπάγγελτη εξέταση από τον εθνικό δικαστή — Ρήτρες διατυπωμένες με τρόπο σαφή και κατανοητό — Πληροφορίες που πρέπει να παρέχει ο δανειστής)

(2015/C 294/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Judecătoria Câmpulung

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Maria Bucura

κατά

SC Bancpost SA

παρεμβαίνων: Vasile Ciobanu

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 1, παράγραφος 2, στοιχείο α', της οδηγίας 87/102/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1986, για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών που διέπουν την καταναλωτική πίστη, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 98/7/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 1998, και το άρθρο 2, στοιχείο β', της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές, έχουν την έννοια ότι εμπίπτει στην έννοια του καταναλωτή, κατά τις διατάξεις αυτές, το φυσικό πρόσωπο που είναι συνοφειλέτης στο πλαίσιο σύμβασης που συνάπτεται με επαγγελματία, εφόσον ενεργεί στο πλαίσιο ορισμένου σκοπού ο οποίος μπορεί να θεωρηθεί άσχετος προς την εμπορική ή επαγγελματική του δραστηριότητα.
- 2) Το άρθρο 6, παράγραφος 1, της οδηγίας 93/13, έχει την έννοια ότι στον εθνικό δικαστή απόκειται να κρίνει αυτεπάγγελτως αν ρήτρες συμβάσεως η οποία έχει συναφθεί μεταξύ καταναλωτή και επαγγελματία είναι καταχρηστικές, κατά τη διάταξη αυτή, εφόσον ο δικαστής διαθέτει τα αναγκαία προς τούτο πραγματικά και νομικά στοιχεία.
- 3) Τα άρθρα 3 έως 5 της οδηγίας 93/13 έχουν την έννοια ότι ο εθνικός δικαστής, όταν ελέγχει αν είναι καταχρηστικές, υπό την έννοια του άρθρου 3, παράγραφοι 1 και 3, της οδηγίας αυτής, ρήτρες σύμβασης καταναλωτικής πίστης, οφείλει να λάβει υπόψη το σύνολο των περιστάσεων υπό τις οποίες συνήφθη η σύμβαση. Σε αυτόν απόκειται, συναφώς, να ελέγξει αν στην υπό κρίση υπόθεση ο καταναλωτής πληροφορήθηκε σχετικά με όλα τα στοιχεία που θα μπορούσαν να επηρεάσουν την έκταση της δεσμεύσεως που αναλάμβανε, ώστε να μπορεί να υπολογίσει, μεταξύ άλλων, το συνολικό κόστος του δανείου του. Στην εκτίμηση αυτή κρίσιμα είναι, αφενός, το ζήτημα αν οι ρήτρες είναι διατυπωμένες με τρόπο σαφή και κατανοητό, ώστε να επιτρέπουν στον μέσο καταναλωτή, ήτοι τον καταναλωτή που έχει τη συνήθη πληροφόρηση και είναι ευλόγως προσεκτικός και ενημερωμένος, να υπολογίσει το κόστος αυτό και, αφετέρου, η απουσία αναφοράς, στη σύμβαση καταναλωτικής πίστης, πληροφοριών που θεωρούνται ουσιώδεις βάσει του είδους των αγαθών ή των υπηρεσιών που αποτελούν το αντικείμενο της σύμβασης, και ιδίως οι πληροφορίες του άρθρου 4 της οδηγίας 87/102, όπως έχει τροποποιηθεί.

⁽¹⁾ EE C 361 της 13.10.2014